

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **E SIDE PROPERTY LIMITED, organizační složka v České republice, IČ: 275 90 623**, se sídlem Praha 10, U Slávie 1540/2a, zastoupen Mgr. Václavem Slavíčkem, advokátem v Kladně, Ctiborova 3091, proti žalovanému: **Magistrát hl. města Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské náměstí 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2011, č. j. S-MHMP 953771/2010/OST/Pt,

T a k t o:

- I. Rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 20. 4. 2011, č. j. S-MHMP 953771/2010-OST/Pt se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 16.036 Kč k rukám zástupce, Mgr. Václava Slavíčka, advokáta, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se včas podanou žalobou dne 27. 6. 2011 domáhal zrušení rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 20. 4. 2011, č. j. S-MHMP 953771/2010/OST/Pt, kterým bylo zamítnuto odvolání společnosti E SIDE PROPERTY LIMITED, organizační složka v České republice, IČ: 275 90 623, proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 10, odbor stavební, č. j. P10-081434/2010, ze dne 21. 10. 2010, kterým byla společnosti uložena pokuta ve výši 200.000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 180 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, kterého se měla dopustit tím, že neodstranila závadu zjištěnou během kontrolní prohlídky stavby (Fotbalového stadionu Slávie při ul. Vladivostocká, U Slávie a Pod Altánem) uskutečněné dne 20. 7. 2010 ve lhůtě stanovené ve výzvě stavebního úřadu č. j. P10-056304/2010, ze dne 20.

7. 2010, vydané podle § 134 odst. 2 stavebního zákona, a kterým byla uvedené společnosti uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč podle § 90 odst. 5 správního řádu.

Úřad městské části Praha 10, odbor stavební, dne 21. 10. 2010 po provedeném správním řízení o správním deliktu uznal obviněného vlastníka stavby - E SIDE PROPERTY LIMITED, organizační složka v České republice, IČ: 275 90 623, vinným správním deliktem podle § 180 odst. 2 stavebního zákona, neboť vlastník stavby neodstranil závadu zjištěnou při kontrolní prohlídce stavby ve lhůtě stanovené ve výzvě stavebního úřadu podle § 134 odst. 2 stavebního zákona. Za tento skutek potom byla uložena pokuta ve výši 200.000 Kč.

Žalovaný správní orgán zamítnul žalobou napadeným rozhodnutím odvolání obviněného s tím, že výzva ke zjednání nápravy byla zástupci odvolatele řádně oznámena, tento však zjištěnou závadu ve stanovené lhůtě neodstranil, resp. nezajistil její odstranění. Skutková podstata obsažená v ustanovení § 180 odst. 2 stavebního zákona tedy byla ze strany obviněného nepochybně naplněna.

Žalovaný v závěru svého rozhodnutí odkazoval na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 11 A 49/2010-67, podle něhož z výroku kolaudačního rozhodnutí nepochybně vyplývá, že šlo o vydání rozhodnutí o povolení užívání primárně sportovního stadionu, jehož účelem je pořádání sportovních akcí a případně doprovodných akcí, spojených s pořádáním sportovních akcí.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu nezákonnosti a namítal nedostatečný právní základ pro uložení sankce. Namítal, že prvostupňovým rozhodnutím není sankcionováno porušení žádné z podmínek pro užívání stavby uvedených v 1. až 5. číslovaném odstavci na str. 3 kolaudačního rozhodnutí. V kolaudačním rozhodnutí se jedná o popis stavby, nikoliv o závazné stanovení pravidel chování.

Žalobce namítal, že povinnosti lze ukládat pouze na základě zákona, a že v kolaudačním rozhodnutí se neuvádí žádný konkrétní limit pro výši maximální zátěže, který by byl stanoven v decibelech nebo jiných měřitelných jednotkách.

Žalobce namítal, že z napadených rozhodnutí není možné určit, za jaké konkrétní jednání mu byla uložena sankce. Neuvádí se, které z konkrétních podmínek užívání stavby, uvedených v kolaudačním rozhodnutí měly být porušeny a jakým jednáním k tomu mělo dojít. Žalobce uváděl, že koncert zpěvačky Pink dne 20. 7. 2010 byl ukončen ve 22:00 hodin.

Žalobce současně namítal i porušení procesních předpisů, když mu byla odňata možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Podle §36 odst. 3 správního řádu. Stavební úřad si zástupce dne 16. 9. 2010 poučil, že má právo vyjádřit své stanovisko, avšak k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí podle §36 odst. 3 správního řádu žalobce nikdy vyzván nebyl, ani ústně, ani písemně.

Žalobce dále namítal porušení práva na spravedlivý proces, jednak pokud jde o způsob protokolace při ústním jednání, a jednak z důvodu nemožnosti vyjádřit se k obvinění samotnému, jakož i důkazům, na jejichž základě bylo ve věci rozhodováno.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 20. 9. 2011 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 20. 4. 2011.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 26. 6. 2014 a dne 2. 6. 2015, při nichž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto rozsudkem ze dne 26. června 2014, čj. 8 A 144/2011 – 49, zrušil rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy ze dne 20. 4. 2011, č. j. S-MHMP 953771/2010/OST/Pt, a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Nicméně Nejvyšší správní soud vyhověl kasační stížnosti žalovaného a svým rozsudkem ze dne 25. března 2015, č. j. 8 As 126/2014 – 36, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. června 2014, čj. 8 A 144/2011 – 49, zrušil. Podle názoru Nejvyššího správního soudu vyšel Městský soud v Praze z nesprávných právních závěrů o právním podkladu přestupku a jeho skutkové závěry a závěr o procesním pochybení jsou nepřezkoumatelné pro nedostatek odůvodnění.

Nejvyšší správní soud uložil Městskému soudu v Praze:

- aby odpověděl zejména na otázku, zda výzva ze dne 19. 7. 2010 ke zjednání nápravy je po obsahové stránce dostatečně určitá tak, aby ji bylo možné ze strany žalobce vykonat;
- aby se zabýval naplněním a prokázáním vytýkaných porušení kolaudačního rozhodnutí při koncertu zpěvačky Pink dne 20. 7. 2010 a zhodnotil, zda procesní pochybení správního orgánu prvního stupně, který neumožnil žalobci realizovat jeho právo podle § 36 odst. 3 správního řádu, mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí;
- zejména zhodnotil, zda správní orgán vyšel z důkazů, se kterými se žalobce mohl seznámit, vyjádřit se k nim a navrhnout jejich doplnění.

Z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. února 2014, č. j. 11 A 136/2012-88, bylo zjištěno, že Úřad městské části Praha 10, odbor stavební, vydal dne 21. 10. 2011 rozhodnutí sp. zn. OST 054175/2009/Bě, jímž byla žalobci uložena pokuta ve výši 100.000 Kč za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 180 odst. 2 stavebního zákona, jehož se měl žalobce dopustit tím, že jako vlastník stavby fotbalového stadionu Slavie při ulicích Vladivostocká, U Slavie a Pod Altánem, umožnil dne 25. 6. 2009 uskutečnění koncertu hudební skupiny Depeche Mode, čímž neodstranil závadu, zjištěnou během kontrolní prohlídky stadionu, která se konala dne 25. 6. 2009 od 20.00 hodin, ve lhůtě stanovené ve výzvě stavebního řádu sp. zn. OST 048359/2009/Ra ze dne 25. 6. 2009, vydané podle ustanovení § 134 odst. 2 stavebního zákona. Toto rozhodnutí bylo posléze v odvolacím řízení

potvrzeno rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy, ze dne 20. 6. 2012, č. j.: S-MHMP 1180578/2011/OST/Pt. Citovaným rozsudkem Městského soudu v Praze byla dne 27. února 2014 zamítnuta žaloba společnosti E SIDE PROPERTY LIMITED.

Z kolaudačního rozhodnutí Úřadu městské části Praha 10, stavební úřad, ze dne 5. 5. 2009, zn. OST 141345/2008/Ra, č. j. P10-035594/2009, soud zjistil, že pro užívání stavby byly podle § 82 odst. 1 stavebního zákona stanoveny tyto podmínky.

1. Pro každou akci, při které bude využita plocha hřiště pro diváky (dodržena max. kapacita stavby), bude zpracována dokumentace, která bude předložena HZS hl. m. Prahy.
2. Na dveřích do chráněných únikových cest a z chráněných únikových cest do volna nebudou instalovány žádné dodatečné zámkové systémy.
3. V případě souběhu provozu restaurace McDonald 's a provozu McDrive musí být uzavřeny vstupní dveře do provozovny v místě výdejního okna restaurace McDonald 's a otevřeny dveře do restaurace vzdálenější od výdejního okna McDrive. Systém McDrive bude s nepřetržitým provozem s výjimkou konání akcí na stadionu. V případě konání akce na stadionu bude min. 2 hodiny před zahájením akcí, v průběhu akce a min. 1 hodinu po skončení akce systém McDrive uzavřen. Po dobu uzavření provozu systému McDrive neplatí omezení v používání vstupních dveří do restaurace McDonald 's.
4. V případě návštěvnosti stavby vlastního stadionu s kapacitou nad 12.900 diváků musí být zajištěno navrhovatelem otevření a možnost využití příležitostného parkingu, tj. 65 stání pro osobní automobily na tréninkovém hřišti a 336 stání pro osobní automobily na tréninkovém hřišti s umělým povrchem. V případě konání akce na stadionu s kapacitou nad 12.900 diváků bude min. 2 hodiny před zahájením akcí prostor příležitostného parkingu připraven s vyznačením sektorů pro příslušný počet parkování tak, aby návštěvníci mohli tento prostor využít k určenému účelu.
5. Instalace závorů a montáž sloupků pro parkoviště s neveřejným přístupem na pozemku parc. č. 1856/1 v k. ú. Vršovice bude navrhovatelem provedena do 31. 12. 2009. provedení montáže navrhovatel oznámí odboru stavebnímu do 7 dnů ode dne realizace.

Z protokolu sepsaného Úřadem městské části Praha 10, stavební úřad, dne 19. 7. 2010 o kontrole užívání stavby k účelu a rozsahu určeném v kolaudačním rozhodnutí ze dne 5. 5. 2009, zn. OST 141345/2008/Ra, č. j. P10-035594/2009, soud zjistil, že při kontrolní prohlídce na stavbě „Fotbalový stadion Slavie“ v katastrálním území Vršovice v Praze 10 bylo zjištěno, že na hrací ploše je instalováno podium u severní tribuny a probíhají další přípravné práce, které evidentně souvisí s plánovaným koncertem zpěvačky Pink, který proběhne 20. 7. 2010. zástupce stavebního úřadu seznámil zástupce vlastníka stadionu s výzvou ze dne 19. 7. 2010, č. j. P10-055903/2010 a předal mu ji v originále.

Z výzvy Úřadu městské části Praha 10, stavební úřad, dne 19. 7. 2010, č. j. P10-055903/2010, soud zjistil, že stavební úřad při kontrolní prohlídce na místě stavby zjistil, že dne 20. 7. 2010 na stavbě „Fotbalový stadion Slavie“ se od 19:00 hodin koná koncert americké zpěvačky Pink a Karnevalové bouře v rámci turné „THE FUNHOUSE SUMMER CARNIVAL TOUR 2010“ pod širým nebem a jsou obsazena místa k sezení i na hrací ploše. Uvedené informace nasvědčují tomu, že stavba bude v uvedený den opětovně užívána

k jinému účelu, než k jakému byla kolaudačním rozhodnutím povolena. Z tohoto důvodu vlastníka stavby vyzval ke zjednání nápravy, a to užívání stavby k účelu a rozsahu stanoveném v kolaudačním rozhodnutí ze dne 5. 5. 2009, tj. jako stadion s doprovodnými funkcemi nezbytnými pro pořádání sportovních akcí určených pro sport a doprovodné akce spojené s pořádáním těchto sportovních událostí a vyloučením hudebních a jiných produkcí, jimiž může docházet ke zvýšení hlukové zátěže obyvatel v lokalitě, s maximální kapacitou 19.370 diváků, s denním provozem od 6:00 do 22:00 hodin s výjimkou Gastrozázemí pro VIP ve 2. NP a s výjimkou PŘES Baru ve 4. NP, které jsou v uzavřeném prostoru stadionu, ve lhůtě dnem doručení této výzvy a dále po celou dobu platnosti uvedeného kolaudačního rozhodnutí.

Z protokolu sepsaného Úřadem městské části Praha 10, stavební úřad, dne 20. 7. 2010 o kontrole užívání stavby k účelu a rozsahu určeném v kolaudačním rozhodnutí ze dne 5. 5. 2009, zn. OST 141345/2008/Ra, č. j. P10-035594/2009, soud zjistil, že při kontrolní prohlídce na stavbě „Fotbalový stadion Slavie“ v katastrálním území Vršovice v Praze 10 bylo zjištěno, že na stadionu jsou obsazena místa hrací ploše a k sezení v rámci koncertu zpěvačky Pink – hudební produkce probíhá. Není splněna podmínka č. 4 kolaudačního rozhodnutí ze dne 5. 5. 2009, č. j. P10-035594/2009, týkající se řešení dopravy v klidu. Dále bylo zjištěno, že sekce S119, 120, 121 a 122 jsou užívány – obsazeny diváky, přestože předmětem výše uvedeného kolaudačního rozhodnutí ani nebyly povoleny užívat ve zkušebním provozu. V protokolu se dále uvádí, že Orgán ochrany veřejného zdraví (Hygienická stanice hl. m. Prahy) vydal stanovisko ke kolaudaci dne 4. 5. 2009, č. j. V.HK/1187/42108/09, kdy stavebník dokládal, že stadion s doprovodnými fce bude určený pro sport a doprovodné akce spojené s pořádáním těchto sportovních událostí s denním provozem 6-22 hod., s max. kapacitou 19.370 diváků s vyloučením hudebních a jiných produkcí, jimiž může docházet k zvýšení hlukové zátěže obyvatel v lokalitě. Dále uvedl, že stadion nebude ani pronajímat ke konání hudebních ani jiných produkcí, při kterých může docházet k zvýšení hlukové zátěže obyvatel. Na místě zjištěné skutečnosti jsou v rozporu s posouzenými podklady. Zástupci vlastníka stadionu byla předána výzva ze dne 20. 7. 2010, č. j. P10-056304/2010.

Z výzvy Úřadu městské části Praha 10, stavební úřad, dne 20. 7. 2010, č. j. P10-056304/2010, soud zjistil, že stavební úřad při kontrolní prohlídce na místě stavby zjistil, že dne 20. 7. 2010 na stavbě „Fotbalový stadion Slavie“ se od 19:00 hodin koná koncert americké zpěvačky Pink a Karnevalové bouře v rámci turné „THE FUNHOUSE SUMMER CARNIVAL TOUR 2010“ pod širým nebem a jsou obsazena místa k sezení i na hrací ploše. Stavební úřad proto podle § 134 odst. 2 stavebního zákona vyzývá vlastníka stavby ke zjednání nápravy, a to užívání stavby k účelu a rozsahu stanoveném v kolaudačním rozhodnutí ze dne 5. 5. 2009, tj. jako stadion s doprovodnými funkcemi nezbytnými pro pořádání sportovních akcí určených pro sport a doprovodné akce spojené s pořádáním těchto sportovních událostí a vyloučením hudebních a jiných produkcí, jimiž může docházet ke zvýšení hlukové zátěže obyvatel v lokalitě, s maximální kapacitou 19.370 diváků, s denním provozem od 6:00 do 22:00 hodin s výjimkou Gastrozázemí pro VIP ve 2. NP a s výjimkou PŘES Baru ve 4. NP, které jsou v uzavřeném prostoru stadionu, ve lhůtě dnem doručení této výzvy a dále po celou dobu platnosti uvedeného kolaudačního rozhodnutí.

Podle § 133 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad provádí kontrolní prohlídku rozestavěné stavby ve fázi uvedené v podmínkách stavebního povolení, v plánu kontrolních prohlídek stavby, před vydáním kolaudačního souhlasu a v případech, kdy má být nařízeno neodkladné odstranění stavby, nutné zabezpečovací práce, nezbytné úpravy nebo vyklizení

stavby; může provést kontrolní prohlídku též u nařízených udržovacích prací, u odstraňované stavby a v jiných případech, kdy je to pro plnění úkolů stavebního řádu potřebné.

Podle § 133 odst. 2 stavebního zákona při kontrolní prohlídce stavební úřad zjišťuje zejména a) dodržení rozhodnutí nebo jiného opatření stavebního úřadu týkajícího se stavby anebo pozemku, b) zda je stavba prováděna technicky správně a v náležité kvalitě, popřípadě použití stanovených stavebních výrobků, materiálů a konstrukcí, c) stavebně technický stav stavby, zda není ohrožován život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost anebo životní prostředí, d) zda prováděním nebo provozem stavby není nad přípustnou míru obtěžováno její okolí, jsou prováděny předepsané zkoušky a měření, e) zda stavebník plní povinnosti vyplývající z § 152, f) zda je stavba užívána jen k povolenému účelu a stanoveným způsobem, g) zda je řádně prováděna údržba stavby, h) zda je zajištěna bezpečnost při odstraňování stavby.

Podle § 134 odst. 2 stavebního zákona zjistí-li stavební úřad při kontrolní prohlídce stavby závadu nebo vyžaduje-li to přesnost a úplnost zjištění podle § 133 odst. 2, vyzve podle povahy věci stavebníka, osobu, která zabezpečuje odborné vedení provádění stavby a má pro tuto činnost oprávnění podle zvláštního právního předpisu nebo osobu vykonávající stavební dozor anebo vlastníka stavby, aby ve stanovené lhůtě zjednali nápravu. Stavební úřad může tyto osoby rovněž vyzvat, aby předložily potřebné doklady, například certifikáty o vhodnosti použitých stavebních výrobků.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 126/2014 – 36 závadou ve smyslu § 134 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006 ve znění do 31. 12. 2012, který upravuje kontrolní prohlídku stavby, je i užívání stavby k jinému, než povolenému účelu, nebo jiným než stanoveným způsobem.

Podle § 180 odst. 2 stavebního zákona právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako stavebník anebo vlastník stavby dopustí správního deliktu tím, že neodstraní závadu zjištěnou při kontrolní prohlídce stavby ve lhůtě stanovené ve výzvě stavebního úřadu podle § 134 odst. 2.

Nejprve se Městský soud v Praze zabýval otázkou, zda výzva Úřadu městské části Praha 10, stavební úřad, dne 19. 7. 2010, č. j. P10-055903/2010, ke zjednání nápravy, tj. užívání stavby k účelu a rozsahu stanoveném v kolaudačním rozhodnutí ze dne 5. 5. 2009, tj. jako stadion s doprovodnými funkcemi nezbytnými pro pořádání sportovních akcí určených pro sport a doprovodné akce spojené s pořádáním těchto sportovních událostí a vyloučením hudebních a jiných produkcí, jimiž může docházet ke zvýšení hlukové zátěže obyvatel v lokalitě, s maximální kapacitou 19.370 diváků, s denním provozem od 6:00 do 22:00 hodin s výjimkou Gastrozázemí pro VIP ve 2. NP a s výjimkou PŘES Baru ve 4. NP, které jsou v uzavřeném prostoru stadionu, ve lhůtě dnem doručení této výzvy a dále po celou dobu platnosti uvedeného kolaudačního rozhodnutí, byla po obsahové stránce dostatečně určitá tak, aby ji bylo možné ze strany žalobce vykonat.

Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 126/2014 – 36, stavební úřad byl oprávněn vyzvat žalobce výzvou dle § 134 stavebního zákona. Tato výzva tedy obecně byla přípustná a bylo možno ji uplatit, a soud má navíc za to, že v podobě, v jaké ji dne 19. 7. 2010 stavební úřad vydal, byla i dostatečně srozumitelná a odůvodněná. Je tedy zřejmé, k čemu byla stavba fotbalového stadionu se všemi jeho částmi zřízena, jaké byly

limity pro její užívání, vyplývající z kolaudačního rozhodnutí, a dále je ve výzvě uvedeno, na základě jakých skutečností stavební odbor Úřadu městské části Praha 10 tuto výzvu vydává. Tedy vyzývá k tomu, aby stavba byla v souvislosti s konáním koncertu dne 20. 7. 2010 užívána, resp. aby byla tato akce konána, právě v limitech kolaudačního rozhodnutí. Podle názoru soudu je tedy zcela zřejmé, co měl nebo neměl žalobce na základě této výzvy konat. Její časové vymezení pak zcela odpovídá logice věci, lhůta výzvy je stanovena dnem doručení po celou dobu platnosti uvedeného kolaudačního rozhodnutí, tedy po celou dobu, kdy budou limity, stanovené kolaudačním rozhodnutím platit.

Inkriminovaná stavba je stavbou pro shromažďování většího počtu osob a jako taková mohla být užívána v souladu s povoleným účelem pouze na základě kolaudačního souhlasu (§ 122 odst. 1 stavebního zákona), resp. na základě povolení k předčasnému užívání stavby (§ 132 odst. 1 stavebního zákona). Jestliže stavební úřad v posuzované věci zjistil při kontrolní prohlídce závadu, byl oprávněn vyzvat jak stavebníka, tak i vlastníka stavby, aby ve stanovené lhůtě zjednali nápravu. V opačném případě lze nesplnění výzvy sankcionovat jako správní delikt (180 odst. 2 stavebního zákona v příslušném znění).

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že výzva ke zjednání nápravy podle § 134 odst. 2 stavebního zákona v případě zjištěné závady se může týkat posouzení užívání stavby v souladu s jejím povoleným účelem a stanoveným způsobem. Podle názoru Nejvyššího správního soudu, že právní řád umožňoval v posuzované věci dospět k závěru o spáchání deliktu. Subjektem deliktu podle § 180 odst. 2 stavebního zákona ve znění účinném v roce 2010 byl buď stavebník, nebo vlastník. Žalobce mohl být subjektem. Stavební zákon nevyžaduje, aby k porušení povinnosti došlo úmyslně. Objektem je v případě deliktu podle § 180 odst. 2 stavebního zákona veřejný zájem vyjádřený v § 132 až 134 stavebního zákona. V rámci posouzení objektivní stránky je třeba zodpovědět otázku, zda je pro spáchání správního deliktu vyžadováno trvalé jednání pachatele, jakou povahu mělo jednání žalobce, zda bylo jednorázové nebo trvalé, a případně zda lze vydat výzvu ke zjednání nápravy u jednorázového jednání žalobce.

Z předložených spisů Nejvyšší správní soud zjistil, že k pořádání hudebních produkcí došlo v minulosti v předmětné stavbě opakovaně a že žalobce byl opakovaně za užívání stavby v rozporu s jejím účelem pokutován. Jedním z předcházejících případů byl koncert hudební skupiny Depeche Mode, který proběhl dne 25. 6. 2009, a kvůli kterému byla žalobci uložena pokuta ve výši 100 000 Kč rozhodnutím Úřadu městské části Praha 10, odboru stavebního, ze dne 25. 10. 2011, sp. zn. OST 054175/2009/Bě, které bylo následně potvrzeno rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 20. 6. 2012, čj.: S-MHMP 1180578/2011/OST/Pt. Další případy jsou uvedeny v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Celkem byla podle tohoto rozhodnutí uložena žalobci pokuta ve čtyřech obdobných případech v období od roku 2008 do roku 2010. S ohledem na velikost stadionu Slavie Praha je zřejmé, že stavba byla užívána k realizaci produkcí s vysokou návštěvností, což potvrzuje i koncert skupiny Depeche Mode, na který bylo prodáno cca 30 000 vstupenek. Obdobných produkcí lze v ČR uskutečnit pouze limitované množství. Proto uložení sankcí za pět obdobných správních deliktů v průběhu dvou let svědčí o tom, že stadion Slavie Praha je opakovaně a pravidelně k pořádání hudebních produkcí pod otevřeným nebem využíván. V případě koncertu zpěvačky Pink dne 20. 7. 2010 se nejednalo o nahodilou, jednorázovou, výjimečnou aktivitu.

Podstatou § 133 odst. 2 písm. f) stavebního zákona je možnost zjištění, zda je stavba užívána jen k povolenému účelu a stanoveným způsobem. V posuzované věci dne 19. 7. 2010 proběhla kontrolní prohlídka stavby – stadionu Slavie, během které stavební úřad zjistil, že dochází k přípravám na koncert, který se měl uskutečnit následujícího dne a jehož konání bylo známo z veřejných zdrojů. Během kontrolní prohlídky učinil stavební úřad jednoznačný závěr, že stavba je připravována ke konání akce, která může být v rozporu s kolaudačním rozhodnutím. Z kontrolní prohlídky byl zřejmý závěr, že opětovně bude stavba užívána způsobem, který může být v rozporu s kolaudačním rozhodnutím. Jestliže žalobce tvrdí, že výzva ze dne 19. 7. 2010 byla předčasná, neboť k hudební produkci došlo až 20. 7. 2010 a tedy teprve 20. 7. 2010 mohla být stavba užívána v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, tak tomuto názoru nelze přisvědčit. Jelikož žalobce jako vlastník užíval opakovaně stavbu jako prostor pro pořádání hudebních produkcí, které byly v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, tak jakékoliv poskytnutí stavby k aktivitě, která mohla být opětovně v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, plně opravňovalo stavební úřad v případě, že dospěje na základě relevantních zjištění k závěru o možnosti porušení kolaudačního rozhodnutí, vyzvat žalobce ke zjednání nápravy. A to právě proto, že aktivity jako hudební produkce jsou v konečném důsledku jednorázové a je zásadně jednoduché se vyhnout doručení výzvy ke zjednání nápravy tak, aby byl zmařen účel výzvy ukončením akce před jejím doručením, stejně jako tomu bylo v případě výzvy ze dne 20. 7. 2010. Výzvou ze dne 19. 7. 2010 byl žalobce jasně informován, že uskutečněním hudebního koncertu může dokonat jednání v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, a byl mu poskytnut prostor pro zjednání nápravy.

Na základě shora uvedeného dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že žalobce dlouhodobě a opakovaně užíval stavbu způsobem, který byl v rozporu s kolaudačním rozhodnutím. Zároveň dospěl k závěru, že žalobci byla opakovaně adresována výzva ke zjednání nápravy, a to nejméně v souvislosti s koncertem skupiny Depeche Mode, který proběhl dne 25. 6. 2009, a v souvislosti s koncertem zpěvačky Pink, který proběhl dne 20. 7. 2010. Na základě dlouhodobého užívání stavby způsobem v rozporu s povoleným účelem se následně žalobce dopustil správního deliktu podle § 180 odst. 2 stavebního zákona v případě koncertu skupiny Depeche Mode, kdy neuposlechl konkrétní výzvy ke zjednání nápravy.

V případě koncertu zpěvačky Pink také koncert přes výzvu stavebního úřadu proběhl a jak vyplývá ze správního spisu, bylo skutkově prokázáno, že koncert proběhl v rozporu s kolaudačním rozhodnutím. I když stavební zákon v roce 2010 nepostihoval užívání stavby v rozporu s kolaudačním rozhodnutím, mohl být vlastník stavby postižen za nezjednání nápravy při zjištění užívání stavby v rozporu s povoleným účelem, tedy v rozporu s kolaudačním rozhodnutím. Žalovaný měl dostatečný právní podklad pro postih žalobce v případě, že došlo věcně k naplnění skutkové podstaty deliktu. Městský soud v Praze totiž ve světle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 126/2014 – 36 přehodnotil sdělení MUDr. Ivy Chmelové, která se kontrolní prohlídce stavby dne 20. 7. 2010 též účastnila, že konání koncertu zpěvačky Pink bylo v rozporu se stanoviskem Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 4. 5. 2009, č. j. V.HK/1187/42108/09. Přihlédl rovněž k vlastnímu zjištění Úřadu městské části Praha 10, sepsanému dne 20. 7. 2010 do protokolu čj. P10-056303/2010 za přítomnosti zástupce stavebního úřadu, zástupce Hygienické stanice hlavního města Prahy a nepověřeného zástupce žalobce. Soud proto v obou dokumentech zachycené skutečnosti považuje za dostačující ke zjištění skutkového stavu, který byl zjištěn v rozporu s kolaudačním rozhodnutím. Koneckonců v citovaném protokolu ze dne 20. 7. 2010, čj. P10-056303/2010, byla zachycena další porušení kolaudačního rozhodnutí, a to nedostatečné řešení dopravy a používání sekcí stadionu, které nebyly předmětem kolaudačního rozhodnutí a které ani nebyly povoleny k užívání ve zkušebním provozu.

Městský soud v Praze potom uzavřel s tím, že při konání toho koncertu zpěvačky Pink dne 20. 7. 2010 nebyly limity dodrženy, a že spis stavebního úřadu obsahuje dostatečné podklady, z nichž je zřejmé, jaké skutečnosti byly na místě samém zjištěny, a to jednak ze strany Úřadu městské části Praha 10, a jednak ze strany Hygienické stanice hl. m. Prahy.

Žalovaný Magistrát hl. m. Prahy svým rozhodnutím potom vypořádal odvolací námitky žalobce v souladu s právním názorem vyjádřeným rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 8 As 126/2014 – 36.

Městský soud v Praze v inkriminované věci však shledal procesní pochybení, spočívající v porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, neboť správní orgány porušily § 36 odst. 3 správního řádu a v řízení před správním orgánem prvního stupně nebylo žalobci umožněno seznámit se s podklady pro rozhodnutí, vyjádřit se k nim a případně navrhnout jejich doplnění a úpravu.

Nejvyšší správní soud seznal tento závěr jako správný, nicméně požadoval uvést, zda mělo toto procesní pochybení vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí správního orgánu druhého stupně, když z obsahu správních spisů je zřejmé, že žalobce byl schopen podat kvalifikované odvolání.

Městský soud v Praze znovu vyhověl žalobci v této jediné žalobní námitce, že žalobci před vydáním rozhodnutí a to jak prvostupňového, tak i druhostupňového rozhodnutí o odvolání, nebyla dána možnost seznámit se s podkladem pro rozhodnutí a vyjádřit se k němu. Z obsahu správního spisu skutečně nelze zjistit, že by žalobci byla dána možnost toto své procesní právo realizovat a soud pak musel zvažovat, zda v tomto konkrétním případě mohlo toto procesní porušení mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé.

Žalobce v žalobě namítal, že podkladem pro rozhodnutí jak prvostupňového, tak i rozhodnutí o odvolání, byla stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy, pocházející z října a května 2009, se kterými nebyl seznámen dříve, než právě při vydání rozhodnutí správního orgánu, a že tedy se s nimi dříve nemohl seznámit a jakkoliv se k nim vyjádřit.

Taková skutečnost by samozřejmě mohla znamenat to, že rozhodnutí ve věci samé je nezákonné, a proto bylo třeba na místě ověřit, zda tyto podklady v době, kdy se žalobce se správním spisem seznámit mohl, tj. během září 2010, zde tato stanoviska tedy byla nebo nebyla. K tomu nelze než citovat z vyjádření Magistrátu hl. m. Prahy k žalobě ze dne 20. 9. 2011, kde se konstatuje: „Zjistit, zdali skutečně byly uvedené doklady součástí spisu v době konání ústního jednání dne 16. 9. 2010 je dnes v podstatě nemožné, stejně jako je nemožné vydedukovat, že žalobcem předloženého souboru fotografií ostatních dokladů, kde předmětné dva doklady chybí, že skutečně součástí spisu nebyly. Přenesení důkazního břemene v tomto smyslu na žalovaného je pak zcela absurdní a nedůvodné. V daném případě jde o „tvrzení proti tvrzení“, nicméně je třeba dodat, že minimálně zmíněné stanovisko sdělení MUDr. Ivy Chmelové č. j. V.HK/2778/44863/09 ze dne 7. 10. 2009 bylo v odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí stavebního úřadu zmíněno, aniž by žalobce absenci tohoto dokladu ve spise namítal v následně podaném odvolání. Pokud jde o druhé ze stanovisek, stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy č. j. V.HK/1187/42108/09 ze dne 4. 5. 2009, toto bylo jedním z podkladů pro vydání kolaudačního rozhodnutí, jež bylo vydáno na žádost žalobce, žalobce tedy musel být s jeho existencí jednoznačně obeznámen.“

Městský soud v Praze nicméně tento názor nesdílí, správní orgán má vést správní spis tak, aby bylo následně z něj zřejmé, kdy jaký doklad, která listina, zejména ta, která se stane pokladem pro rozhodnutí, se staly součástí správního spisu. Zda tedy inkriminovaná stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy byla ve spise už dne 16. 9. 2010. Pokud by totiž bylo zřejmé, že tam tehdy zmiňovaná stanoviska, potom by bylo možno konstatovat, že sice došlo k porušení § 36 odst. 3 správního řádu, ale nemělo to vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Ale za toho stavu věci, kdy není zřejmé, kdy v průběhu správního řízení se tyto podklady ve správním spise objevily, a zda tedy vůbec žalobce mohl se s nimi seznámit a vyjádřit se, pak tuto skutečnost tedy rozhodně nelze vykládat ve prospěch žalovaného nebo naopak k tíži žalobce a dospět k nespornému závěru, že tato procesní pochybení neměla, nebo nemohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé. Za tohoto stavu věci pak soudu nezbylo než to napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, když shledal tuto žalobní námitku důvodnou.

Podle § 17 odst. 1 správního řádu v každé věci se zakládá spis. Každý spis musí být označen spisovou značkou. Spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména důkazní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích. Spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy.

Správní spis, který byl Městskému soudu v Praze předložen, sice obsahuje seznam dokumentů ve spise, nicméně z tohoto seznamu nelze zjistit datum, kdy součásti, včetně příloh, byly do spisu vloženy. Soupis obsahuje pouze jednacích čísla a název jednotlivých položek a datum jejich vyhotovení, přičemž pořadové číslo neodpovídá datu vyhotovení, např. poř. č. 2 – oznámení o zahájení řízení 21. 7. 2010, poř. č. 15 – dodatečné povolení stavby 18. 3. 2008, poř. č. 23 – výzva zjednání nápravy 19. 7. 2010, poř. č. 29 – Hygienická stanice – sdělení 20. 8. 2009, poř. č. 31 – Hygienická stanice stanovisko ke kolaudaci 4. 5. 2009. Položka s datem 7. 10. 2009 v soupisu chybí, zapsána jsou však jiná sdělení Hygienické stanice s jinými č. j. a jinými daty vyhotovení. Z uvedených skutečností je nesporné, že oba správní orgány vedly své správní spisy v rozporu s ustanovením § 17 odst. 1 správního řádu.

Městský soud v Praze byl při svém rozhodování v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem (§ 110 odst. 3 soudního řádu správního), a proto ve věci rozhodl tak, že žalobou napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního zrušil pro nezákonnost. Podle ustanovení § 78 odst. 5 soudního řádu správního právním názorem, kterým vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení žalovaný správní orgán vázán.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobci měli ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to tak, že 2.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku z podané žaloby, dále potom náklady právního zastoupení za dva úkony právní pomoci podle § 9 odst. 3 a 2.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby, a 2x režijní paušál podle § 13 odst. 3 a 300 Kč. Dále potom dva úkony podle nové právní úpravy

od 1. 1. 2013, tj. 2x účast při jednání, á 3.100 Kč a 2x režijní paušál á 300 Kč, tedy celkem 16.036 Kč, včetně DPH 21 %.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 2. června 2015

**JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu**

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová